

«اکنونومیست» با نگاه به موقعیت فعلی بحران اوکراین برنده جنگ را روسیه معرفی کرد بازگشت پرده آهنین

نیروهای روسیه در روزهای اخیر شهر شرقی سیورودونتسک را گرفته‌اند و در حال پیشروی در لیسچانسک هستند و ممکن است به زودی کنترل منطقه لوهانسک را کامل در دست گیرند. آنها اسلوفیانسک در شمال دونتسک را نیز تهدید کرده‌اند. رهبران اوکراین نیز می‌گویند سلاح ندارند و روزانه ۲۰۰ نفر از سربازانشان را از دست می‌دهند. اما این برای اوکراین پایان ماجرا نیست. پیشروی روسیه آهسته و پرهزینه است. اوکراین با در اختیار داشتن سلاح‌های ناتو، تاکتیک‌های جدید و کمک‌های مالی کافی شانس زیادی برای عقب راندن ارتش روسیه دارد. حتی در صورتی که بازپس‌گیری قلمروهای از دست‌رفته دشوار باشد، اوکراین می‌تواند به‌عنوان یک کشور دموکراتیک و غرب‌گرا ظاهر شود؛ ولی برای این کار نیاز به حمایت پایدار دارد که هنوز درباره آن تردید وجود دارد.

در ظاهر به نظر می‌رسد یک جنگ طولانی برای روسیه مناسب است. هر دو طرف مقادیر زیادی مهمات استفاده می‌کنند؛ ولی مصرف مهمات روسیه بسیار بیشتر از اوکراین است. اقتصاد روسیه بسیار بزرگ‌تر از اوکراین است و وضعیت بسیار بهتری هم دارد. روسیه برای پیروزی به دنبال ایجاد وحشت و تضعیف روحیه اوکراینی‌هاست و حمله هفته گذشته آن به مرکز خریدی در شهر کرمچوک گویای همین مساله است. با این وجود، جنگ طولانی نباید براساس شرایط پوتین انجام شود. اوکراین جنگجویان بانگیزه بسیاری دارد و

می‌تواند با صنعت دفاعی غرب مجهز شود. در ۲۰۲۰ و قبل از تحریم‌ها، اقتصادهای ناتو بیش از ۱۰ برابر اقتصاد روسیه بودند.

چرخش اوکراین در میدان نبرد با توقف و معکوس کردن پیشروی روسیه آغاز می‌شود. ژنرال‌های پوتین همچنان تسلیحات بیشتری در اختیار خواهند داشت؛ ولی سیستم‌های پیچیده ناتو برد و دقت بیشتری دارند. با اتخاذ تاکتیک‌هایی که در جنگ سرد ابداع شد، اوکراین می‌تواند پست‌های فرماندهی و انبارهای تدارکاتی روسیه را نابود کند. اوکراین در روز ۳۰ ژوئن با استفاده از تسلیحات ناتو نیروهای روسیه را از جزیره مار واقع در دریای سیاه بیرون راند. این کشور باید هدف خود را روی وارد کردن یک «پات» به روسیه متمرکز کند و سرزمین‌های نمادین دیگری چون خرسون را پس بگیرد.

اگر روسیه در میدان نبرد تضعیف شود، ممکن است مخالفت و درگیری در درون کرملین گسترش یابد. سرویس‌های اطلاعاتی غربی معتقدند که پوتین توسط زبردستانش در تاریکی نگهداری می‌شود. او عادت دارد فرماندهان خود را تغییر دهد. غرب می‌تواند با ادامه تحریم‌ها هزینه‌های یک جنگ طولانی را برای روسیه افزایش دهد و این مساله می‌تواند نخبگان را از پوتین دور کند و آنها را به این فکر بیندازد که کشورشان نباید آینده خود را برای کارزاری بی‌هدف و پرهزینه دور بیندازد. اما سوال اینجاست که آیا غرب در مسیر خود باقی خواهد ماند؟ در نشست‌هایی که در ۲۳ ژوئن انجام شد، اتحادیه اروپا اوکراین را نامزد عضویت کرد که نوید سطح روابط عمیق در طول دهه آینده را می‌دهد. در نشست‌های دیگر که هفته گذشته در آلمان برگزار شد، گروه ۷ تحریم‌ها علیه روسیه را تایید و تقویت کرد و در نشست سومی که در مادرید برگزار شد، ناتو تهدید روسیه را با افزایش حضور خود در جبهه شرقی این اتحاد تایید کرد.

با این وجود اوکراین بار سنگینی است. صنایع دفاعی غرب بسیار قدرتمند هستند؛ ولی برای تولید در حجم بالا، به‌ویژه مهمات، به تکاپو افتاده‌اند. دولت اوکراین با کسری ماهانه ۵ میلیارد دلاری روبه‌رو است و این کشور پس از جنگ نیاز به بازسازی دارد. حمایت

عمومی برای اوکراین در غرب با انبوهی از فشارها، از تورم گرفته تا انتخابات، ضربه خواهد دید. هزینه‌های جهانی یک جنگ طولانی نیز افزایش خواهد یافت. پوتین صادرات غلات و روغن آفتابگردان از بنادر اوکراین را مسدود کرده است که سبب ایجاد ناآرامی و قحطی در کشورهای واردکننده فقیرتر خواهد شد. به نظر می‌رسید او در تلاش است تا با ممانعت از ایجاد ذخیره در طول تابستان، اتحادیه اروپا را در طول زمستان با کمبود گاز روبه‌رو کند. اگر یکپارچگی درباره مساله انرژی از بین برود، بر سر اوکراین نیز از بین خواهد رفت. از سوی دیگر، اعضای ناتو نگران هستند که اگر اوکراین دست بالا را به‌دست آورد، پوتین اقدامات خود را تشدید کند و این مساله می‌تواند آنها را وارد جنگی فاجعه‌بار با روسیه کند.

سمت و سوی پوتین مشخص است. او تا جایی که بتواند اوکراین را خواهد گرفت، اعلام پیروزی خواهد کرد و سپس از کشورهای غربی خواهد خواست تا شرایط او را بر اوکراین وارد کنند. در ازای آن، باقی جهان را از نابودی، گرسنگی، سرما و تهدید آرماگدون هسته‌ای معاف خواهد کرد. پذیرش این معامله یک اشتباه محاسباتی بزرگ است. اوکراین با حمله مداوم روسیه مواجه خواهد شد. هر اندازه پوتین بیشتر باور کند که در اوکراین پیروز می‌شود، جنگ طلب‌تر خواهد شد. او برنامه‌های خود را در سخنرانی که ماه جاری‌اش مشخص کرد و درحالی‌که درباره فتح بخش‌هایی از سوئد توسط پتر کبیر صحبت می‌کرد، لبخند می‌زد. او با هر سلاحی که امروز برایش کارآیی دارد، در آینده خواهد جنگید. این به معنای تهدید هسته‌ای، گرسنگی دادن به جهان و یخ بستن اروپاست.

اکنون میست معتقد است بهترین راه برای جلوگیری از جنگ بعدی متوقف کردن پوتین در این جنگ است. رهبران باید این مساله را برای مردم خود روشن کنند که آنها نه تنها از اصلی انتزاعی در اوکراین دفاع می‌کنند، بلکه در حال دفاع از اساسی‌ترین اصل خود، یعنی امنیت، هستند. اتحادیه اروپا باید بازارهای انرژی خود را تقویت کند تا در زمستان دچار بحران نشوند. اوکراین باید سلاح‌های بیشتری داشته باشد. امروز خطر تشدید تنش واقعی است؛ اما اگر صلحی بد به اوکراین تحمیل شود، تهدیدهای هسته‌ای پوتین متوقف

نمی‌شود، بلکه خطرناک‌تر خواهند شد؛ مخصوصاً اگر نیروهای غیرهسته‌ای روسیه در شرایط نامناسبی قرار گیرند. در جنگی طولانی مردم عادی روسیه در سختی خواهند افتاد و مردم اوکراین رنجی غیرقابل وصف را متحمل خواهند شد. اوکراین و حامیانش نیرو، پول و تجهیزات برای غلبه بر پوتین را دارند. اما آیا همه آنها اراده انجام آن را دارند؟